

ДІЛО

Виходить ще-дня рано
крім понедіків.

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., П. пош.
Канто почт. ш. 26.726.
Адреса тел. „Діло-Львів“.
Число телефону 261.
Рукописів редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно 270 К.
чвертьрічно 8—
піврічно 16—
півлітньо 32—
у Львові (без доставки):
місячно 240 К.
чвертьрічно 7—
піврічно 14—
півлітньо 28—
За зміну адреса платять ст 50 с.

Ціна вголосень:

Стрічка петитова, двошпальтова 40, з надписами 50, в оповістях 80с, в редакційній часті 1 К. Повідомлення про втечки і заручки 150. Некрологія стрічка 1 К. Сталий оголошення за окремою умовою. **Одні привітки коштує у Львові 10 с. на провінції 12 с.**

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 16 червня 1917.

Дотеперішній хід подій на закордонній Україні дав запоруку, що з розбиттям кайдан царизму для українського народу по той бік кордону настало нове життя. Се нове життя будуть тепер наші за кордонні брати. В сій будові бере участь весь нарід, всі верстви його, дійсно вся Україна. Інтелігенція, міщанство, селянство, робітники, армія — всіх єдина одна ідея: щоби український нарід став господарем на своїй землі. Під впливом загального віднесення українського національного духа вертають до української національності ті, яких вікове ярмо було відчужало від рідного краю, поховало для російської національності. Тепер вони зі слезами навернених вертають до рідної національності, збільшуючи ряди борців за українську справу.

З вістив, які подає наш дневник, наші читачі знають фактичні дані про теперішній стан закордонної України. Можна його схарактеризувати як процес перебування всього життя на національних основах. На сей процес складають ся: освідмлюване, організоване, маніфестоване свідомості й сили, націоналізація публичного життя, захоплюване політичної власті. В кожній з сих складових частей процесу перебування життя закордонної України наші брати можуть вказати ся поважними успіхами, які з кожним днем зростають.

Очевидно, що сей процес не йде без тертя. Вікове царське ярмо занадто глибоко врізало ся в український національний організм; Росіяни занадто привлекли уважати Україну частю „вдної, неподільної Росії“ не тільки в державнім, але і в національнім розумінню; елементи, які на Україні були носителями російщини, за-

надто привикли до своєї ролі господарів краю, — щоб усе те з вини на завтра зникло безслідно. Воскресення України осліплено своєю ясністю всіх Росіян без огляду на їх становище в українській справі, — і вони тепер ще не адють собі ясно справи з нового положення. Обрусительні елементи старають ся ще далі обороняти свою позицію, хоч уже зійшли з того нападаючого становища, що Україна „не було, нема й не може бути“, на становище оборонне, що мовляв право національного самоозначення противить ся примусовій українізації тих, що вважають себе привалевими до російської культури. Елементи, які принципіально признають Україну окремою національно-територіальною індивідуальністю, вказують на спільність інтересів цілої славщини Миколи II, остерігають перед „вузким націоналізмом“, заявляють, що тільки загально-російська конституанта має право означити положення України в російській державі.

На сі тертя з великою радістю вказує польська преса, нотуючи кожний російський голос, який так чи инакше виступає проти українських домагань, і стараючи ся надати кождому з тих голосів як найбільше значіння — силкуєть вказувати, що положення української справи за кордоном безвиглядне. Так, як би доля України не залежала від тих 30 мільонів українського народу, який з шорав більшою ясністю й рішучістю проявляє свою волю стати господарем на своїй землі, тільки від того, що згине відомий з свого україножерства „Кіеволянин“ чи який инший — хоч-би маскуючий обрусительні тенденції лібералізмом — дивняк.

Що Польки бажали би здавленя укра-

їнського руху за кордоном, се зовсім зрозуміле. Адже чим гірше так, тим міцніший основи має польська експанзія на схід тут. І тому для Польків такий цінний кожний російський голос, який звертаєть ся проти українства.

Та наше громадянство повинно відносити ся до тої тактики польської преси з належним критичизмом, опертим о міцну основу фактів, які говорять про перебудову життя закордонної України на національних основах. Ті факти дають нам запоруку, що російське ярмо над Україною належить уже до безаворотної мнущости, що Україна розпочала вже нове життя.

Державна Рада.

(Телеграма п. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 15 червня 1917.

На початку нинішнього засідання Палати після вибрано 8 віцепрезидентом п. Тушара.

Пос. Тресіч Павлічч заявив, що арікасть ся голосу на знак протесту, що його промови, виголошені в парламенті, були відчитані на розправі в процесі, який ведено проти него за державну зраду.

Пос. Вольф домагасть ся упорядкованя відносин в Чехії і Австрії.

Промова про. Дашинського.

Пос. Дашинський говорить: Коли я мав би разом з президентом міністрів поздоровити синів народів Австрії на фронті, то не можу знайти иншого привіту, як: „Прощ з війною! Прощ з милітаризмом! Нехай живе мир!“ Не можу теж прилучити ся до весняної моди здійснювати капелюх перед тими ж героями в зраду, радше треба їм дати бараболь, муку і масла.

Переходячи до обговореня галицьких відносин, завлає бесідник, що Галичина досі під господарським оглядом була тільки ринком збуту для Австрії. Проте Польки були найгіршими відданими, бо їм потрібна була

злука з Австрією проти російського царату.

З оповідання політичного полоненого.

В переїзді в Росії до Золочева задержав ся на два дні у Львові о. шамбелан д-р Стефан Юрик, парох Золочева і один з найвидніших наших громадянських діячів на провінції, котрого російські власти в грудні 1914 р. як небезпечного „мазепінца“ вивезли до Росії і котрий недавно в дорозі заміни вернув через Швецію до краю.

Про свій побут в Росії і про теперішні історичні події в Росії розказав о. д-р Юрик ось-що:

В часі відвороту австрійських військ в серпні 1914 остана я на місци в Золочеві. Російські військові і адміністративні власти звернули на мене сейчас увагу і дня 16. грудня 1914 мене арештували як небезпечного „мазепінца“. Під ескортою вивезли мене до Києва, де примістили мене в двійчій тюрмі для політичних на Лукіянівці. Маючи до волі знайомих Українців в Києві ще з давніших часів, скористав я з сього і виїшов з ними в в'язницю. Завдяки сій знакомості, як не менше особистій до мене прихильности деякого з тюремного начальства одержав я небазово дозвіл виходити на кілька годин з тюрми, з чого очевидно я вловив користав. Відновив давні знакомства з українськими інтелігентами, поробив нові і бував гостем в многих українських домах у Києві, особливо в незвичайно любім домі теперішнього генерал губернатора Галичини і Буковини п. Дмитра Дорошенка. Очевидно бував я і в одинокім тоді українським товаристві „Родина“ котре в тіа часі офіційально занимало ся веденем воєнного шпиталю для

українських жовніврів (нізайше на приказ властей і для жовніврів инших націй) і фактично вечерами гуртувало в своїм клубовім льокалі широкую київську українську громаду. До нас Галичани, політичних в'язнів царського правління, відносили ся з незвичайною прихильністю, вишукували нас — особливо пані і панні — по тюрмах, помагали, чим могли, виеднували самі або через других для українських політичних в'язнів і зложоників в Галичині і Буковині різні полешкі, а неодного виврали з тюрми на свободу.

Так провів я в Києві час до половини лютого 1915 р. Тоді прийшов приказ вивезти мене в Сибір, але я завдяки знакомствам виеднав собі дозвіл виїхати до Вологди, губернійського 40 тисечного міста.

Через якийсь час прийшов наказ, щоби я виїхав до якогось провінціального місточка — було се в червні 1915 р. — і я боячи ся, що би врешті не потрапити в сибейську губернію, за порадою латинського пароха в Рибинську (місточко повітве в ярславській губернії), з котрим познакомив ся в Вологді, рішив ся виїхати до Рибинська. Тут проживав я в домі лат. пароха, незвичайно добродушного і учинного старика — нині вже покойного, закляваючи подібню як в Вологді повної особистої свободи. В сіа місяці мушу зазначити, що католицьке духовенство в центральних російських губерніях — по нації Білоросі, Литовці, Поляки, Німці — відносило ся до нас греко-католицьких священників з глибоким поважанем, виеднувало нам всякі полешкі і неодному з нас стало в дійсній пригоді. Тут по раз перший став я правити богослуження в каплиці. Про події в Росії знав я з рос. і польських часописів. Українські видавництва, які виїшли в дореволюційнім воєнім часі в Росії — одержав

я всі. З митроп. Шептицьким я переписував ся і одержував від него кореспонденцію.

З початком лютого 1917 одержав я привітну вістку, що в обміні можу виїхати до Австрії. По полагоді формальностей виїхав я в половині лютого с. р. в тозарстві поліційного офіцера до Петрограду, де по переслуханю виевели мене в тюрму „Кресті“ і велли ждати до дальшого зарядженя. Ту застали мене події з 12. н. ст. марта с. р.

Визволила мене зрєвольтована товпа, що вдерла ся до в'язниць, обезоружила сторожу і випустила на волю всіх в'язнів. В в'язничій журі долітали відгуки стрілів з вулиці. В'язничня сторожа зникла, але я разом з львівським лікарем д-ром Цюном, котрий разом зі мною їхав в обміні до Австрії, переночував ще в шпитальнім в'язничім павільоні і другого дня під проводом студента медицини Еростова, удав ся до амеріканського посольства, де пробував я через два тижні, коли перепровадив ся я до палати епископа Цепляка. Тут стрінув ся я з митроп. Шептицьким, котрий з кінцем н. ст. марта приїхав в Петроград і замешкав рівнож в палаті епископа Цепляка.

Пробуваючи ще в амеріканським посольстві, відніс ся я листовно до одного з видніших петроградських Українців, п. Могиланського, щоби мене відвідав. Сей справді се зробив і через него запізнав ся я з всіми виднішими петроградськими Українцями, а окрема з головою петроградської української громади п. Лотцьким, в котрого домі був я кілька разів сам, а раз з митр. Шептицьким.

Вачучи на власні очи петроградську сегорічну революцію і чуючи оповідання очевидців

В парламенті Поляки не були ні приятелями Славян, ні Німців. Було се тяжко не могли провадити постійної політики, жити з дня на день, та доводилося на закид проти себе, що у Відні прагнуть ся за заплату. Від часу заведення 5. курії і загального права голосування по чадю польське коло весті принципальну політику. Підчас війни Поляки стаяли до боротьби з царатом і покликати до життя польський легіон. Австро-угорське правительство і начальна команда армії заявили свою згоду на далеко йдучі рішення Начального Народового Комітету.

Австро-Угорщина мала зреалізувати ідею польської держави.

Від 1. мая 1915, дня битви під Горлицями почало ся висвободжуване Польського Королівства. Та коли в той час бар. Буріан і гр. Штірк ввели про намір здійснити польську програму, роблено все, щоб Поляків шиканувати в небувалий спосіб. Легіон піддано від команду австрійського уряду, в Польським Королівством поводжено ся як в неприязельським краю.

Похід до Галичини се був

похід шибениці і морду.

Одні говорять про 30.000 повішених, інші говорять, що було їх далеко більше. Вішано без свідомости, що робить ся. Один придукований чоловік, якого громада хотіла позбавити, був висланий з півдому до польського Королівства. Вернув з трьома рублями в кишені. Його придержала німецька армія, а коли знайдено в него три рублі, сейчас його повішено. Що ж на те

пан отарший радник будови шибениць

Гайне? Що-ж думає про те він, особистий приятель і протекційна дитина міністра залізниць? Коли він говорить, що ще за мало вішано, то глядячи на него з холодною погордою, яку можна мати тільки для людей того рода. Не беремо надто поважно тих здіячих німецько-буржуазних ідеалістів, здегенерованих з приводу недостатчі пива.

Бесідник пачує таке поведене, коли сам звук чужої мови уважає ся неприязельським голосом. Обкидуване лайкою пос. Крамаржа вважає неговариським поступком. Не можна обкидувати клеветами цілі верстви і народи. Чи думате панове, що війна зробила нас невірними ками і що ми на те позволимо — говорять бесідник.

Надії Поляків на

ант 5. падолиста 1916 р.

розвіяли ся. Заява міністра фінансів про уладжене фінансових відносин в краю була того

і її активних учасників, могу ствердити, що царизм повалили українські салдати, бо гвардійські полки в Петрограді, що дали почин революції і новому ладови в Росії, складають ся в величезній більшості з Українців. Сею історичного факту не оспороюють навіть російські часописи.

Революція змінила вигляд Петрограду. Зникли давні поліцейські, котрих значну частину перебито, Петроградом правлять салдати і робітники.

Замітний анів українського життя в Петрограді. Уряджено величаву українську маніфестацію, в якій взяло участь понад 20.000 людей, в тім більша половина українських салдетів-гвардійців з українськими синьо-жовтими відзнаками і українськими прапорами. Основною ціллю ряд українських організацій — став визодити укр. соц. дем. тижневик "Нове життя". Був я разом з митр. Шептицьким на Шевченківському концерті і на укр. соц. дем. вічу. Митрополита витали всюди з незвичайними почестями.

Невдовзі по своїм приїзді до Петрограду митр. Шептицький тяжко занедужав на перестуду і тяжко недужий переležав околото три тижні. В часі недуги навідували ся до него щоденно українські депутації, а студенти і курьистки принесли йому китичі живих цвітів. Приїзд митрополита був наче триумфальним відомом: особливо велику і гарячу евазію зробили йому Українці салдати при приїзді на діврші і на уллицях міста. Митр. Шептицький, що ходить тепер в студитській рясі, підперезаний звичайним ремешем, схуд значно, посивів і похилив ся. Послдані події в Росії і величезне відроджене України зробили на него велике вражінє. До свого окруженя і в листі до петроградської української громади, висланим на адресу п. Лотоцького, висказав, що він, син великого доси поневоленого українського народу, радби терпіти в вязниці до кінця життя, щоб тільки оглядати воскресене українського народу, що отсе тепер наспіло.

Самозрозуміло, що митр. Шептицький, з котрим я разом мешкав до 13. н. ст. мая с. р. (секретарем митрополита є о. Володимир Гоцький, парох з Колоденця пов. Жовква), не свѣдѣ

рода, що Поляки втратили всяку надію, щоб можна перевести відокремлене Галичини. Для польської справи нема иншої розв'язки, як польська держава, або перехід до польської держави.

Бесідник обговорював описля краківську резолюцію.

Доступ до моря,

се значить, доступ через кусень сканалізованої Висли до Гданьска. Поляки не тратять надії, що слова, сказані цесарем, щось значать. Не в відячності, а признаючи спільні інтереси, Поляки бажають йти в Австрію. Резолюція краківська містить реальну програму

для екопанаві Авотрії.

Поляки бажують не тільки незалежності, але і єдинення Польщі.

Російська революція спричинила, що світ став республіканським. Виповіджене війни Америкою причинити ся до продовженя війни. Бесідник кінчить словами:

Не бажамо нічій кривди, домагаємо ся тільки свого права. Хто бжає мира, той мусить оперти його на вдоволених народах. Уполіджені народи не є запорукою мира. Сему дали ми вислів в Кракові і прошу се, а нічого иншого, приймити до відома.

Жидівський посол

Райцес обговорює відношене держави до жидівської справи та заявляє, що в політиці супроти Жидів переважає напрям, який у бесідника як Жиди, представника Жидів із сходу держави і виборчого округу, положеного зараз біля фронту, викликає як найбільші побоюваня. Бесідник вказує на великий процент резервових офіцерів Жидів та на геройське поведене жовнірів Жидів, особливо над Сочою. В Галичині відчас інвазії Жиди найбільше потерпіли. Успіх п'яти воєнних позичок у великій часті треба завдячити Жидам. Проте Жиди з витомком слів признання не визнають подяки. Поведене адміністрації з жидівською людністю в Галичині не відповідає патріотизмови Жидів. В справі відокремленя Галичини хотіло ся над Жидами перейти до дневного порядку. Вкінці бесідник жалуеть ся, що в Австрії від цвітіння 1914 переводить ся спис жовнірів після релігії.

Пос. Гломбіньский

говорить про правліне в Галичині в часі війни, яке мало рішачуний вплив на становище польського кола. Винних треба покарати. Се легко підносити закиди державної зради.

Найбільші і найнебезпечніші зрадники

держави се ті, які, нарушуючи конституцію і закони, які корупцією, деморалізацією адміні

страції, нехтованем і обидою найсвятіших почувань народу викликають огірчену люду проти держави і династії. П'ятю державних зрадників винено також на урядників Польді і Українців. Всіх залізничних функціонерів увільнено. В часі війни вислано до Галичини німецьких залізничних функціонерів, які не знають ні польської ні української мови, з чого повстає велика небезпека для руху і людського життя.

Коли слова президента міністрів про національні мрії і екзальтацію мали би відносити ся до Поляків, то бесідник прийняв би їх з великим счудованем, а Поляки мусили би відкликати ся до Монарха. Поляки ніколи не дали приводу до переконаня, що вони вирекли ся свого політичного credo.

Принане могутчої польської держави

конечністю промощує собі всюди дорогу. Яке се було би можливе, щоб в случаю нової війни Поляки знов мали бути поділені на ріжні неприязельські табори. Поляки добувають велику кривду в тім, що досі існує розмежоване польського королівства на німецьку і австро-угорську адміністраційну область. Хто бжає тривкого мира, той мусить заявити ся за незалежність єдиненою Польщею.

Пос. Реннер

домагає ся загального і рівного права виборчого до соймів і громад.

Інтерпелляції

між иншими внесли:

Пл. Колеста, Дністрянський і Сміль Стоцький в справі самостійного українського університету у Львові.

П. Кость Левинський в справі реквізиції з рогатинським повіті.

В справі допущеня пп. Курловича і Маркова на засіданя парламенту поставна внесене п. Чайковський.

Відень, 16. червня 1917.

На нинішнім засіданю палати послів в дальшій дебаті над бюджетовою провізорою во промовах Герзабека і Бянкінія прийшов до голосу

д-р Евген Петрушевич

і обговорював спершу російську революцію, а описля зазначив, що з початку війни український наряд з великим запалом горнув ся під прапори. 12.000 українських добровольців зголосило ся до бою з царизмом. Українські легіони дали докази геройства і псасти, але жалеть не визнавали того підпертя, що інші ле-

в Городенці. Без сумніву, що і в инших містах бурмістрами стали телер Українці.

Українізоване адміністрації переводить ся тепер у всіх українських губерніях. Губернатором Волині іменований адвокат з Києва Вязлов. Поділя професор з Одеси Маркевич, Чернігівщини адвокат Шраг з Чернігова і т. д., всі залужені українські діячі. Національна організація на Україні іде нечувано скоро і обхопила цілу українську полосу від Прип'яти по Дон і Черне море. Навіть на Сибірі переводять українську організацію і здобувають громадські управл. Українці в армії сильно організовані і українська організація обіймає доси околото мільон салдатів. Політична автономія України забезпечена.

Відізнали ся також і галицькі москвофіли. До Петрограду прибула депутація галицьких москвофілів з Ростова над Доном (о. крив. Пакиж зі Львова, о. Давидович зі Львова і о. Ольшанський з Честинь пов. Жовква). Робили заходи, щоб митрополит іменував о. Пакижа ген. вікарієм, з чого очеидно не вийшло нічого. Нарід не хоче повороту москвофілів священиків, а православних батюжок усуває вилію. Ген-губернатор Дорошенко є рівнож вротивний повороту москвофілів-священиків.

Про окремішій мир з Німеччиною ніхто в Росії не хоче чути. Є сильна струя за миром, але загальним.

Міністер війни Керенський докладає заходів перевести організацію армії. О скільки ся йому хоч в часті властє ся, треба числити ся з російською офензивою.

Дня 13. мая с. р. виїхав я з Петрограду і по одностижневім побуті на границі, де нас здержали, через Шаєво і Німеччину приїхав я до Відня, а звідси до Львова.

Є се коротенький очерк оловіданя о. д-ра Юрика. Засадничий його погляд на теперішній події на Україні є той, що в Росії Українці так тепер скріпали ся, свѣдѣмь і організації так поширила ся і поглубила ся, що ніяка реакція нашого життя вже не прудявить.

би середня школа на Україні була „обшерускою“. При старій режимі дійсно думали, що право на середню освіту мають тільки мешканці міст. Тепер нерод вірять, що освіта на всіх ступнях буде доступна для широких мас. Перехід від одної мови до другої, при переході з мазової школи до середньої в корній підринає народній слодіваня. Виклад від низшої до висшої школи повинен відбувати ся в одній мові, в данім разі в українській. — (Ф. К.)

— Іспит зрілості в ліцею українського Інститута для дівчат в Перемишлі, який відбув ся в днях 5—7. с. м. під проводом делегата п. к. крайової Шкільної Ради директора Андрия Аляксевича, зложили: Вентшак Олена, Воль Кекілія, Гайдукевич Олена, Гринишин Ангела Стефанія, Гринцелик Параскевія з відзначенням, Ільницька Олена з відзначенням, Кабаровська Володимир, Качковська Софія з відзначенням, Кішко Вікторія з відзначенням, Ковій Марія, Колтунюк Ольга, Косоноцька Зіновія, Косоноцька Ольга, Кохалюк Катерина з відзначенням, Лазовицька Ірина, Назаревич Стефанія, Негребещька Ярослава, Полянська Анна, Полянська Марія, Савойка Ірина з відзначенням, Сапрун Юлія з відзначенням, Старух Іванна Ізидора з відзначенням, Шарковська Ольга, Шевченко Людмила, Шелемей Стефанія.

— Нагорода пильності. Головна Управа Українського Педагогічного Товариства звертає ся отрим до всіх управ шкіл, рад шкільних місцевих та до всего українського духовенства і учительства з горячим зазивом, щоб при надходженні закінченню шкільного року масово закупували на нагороду пильності для шкільної молодіжки книжочки і молитвенники, видані Українським Педагогічним Товариством. Товариство має на складі понад сто різних дешевих виданців: книжочки образкові, історичні, байки і інші оловідані дуже цікавого змісту, в гарній оправі з золоченими витисками, в ціні почавши від 60 сот. до 4 кор. Чотири роди прегарних молитвенників по 90 сот., 1 кор. 20 сот., 1 кор. 30 сот. і 1 к. 60 сот. Ілюстрований щорічник видавництва на жодане висилає ся відворотно і оплатно. Книжки висилає канцелярія Українського Педагогічного Товариства у Львові вул. Мохняцького ч. 12 лиш за попереднім надісланем грошей на книжочки і на оплату пошти 1 к. 20 сот. до 5 кт. ваги книжок. Просить ся о численні замовленя.

По день 9. червня б. р. зложено в Банку красиві слідуєчі субскрипції на VI. военну позичку:

Субскрипція власна Банку краєв.	1,000,000 К
Фонд емеритальний урядників Банку краєв.	100,000 "
Заклад обезпеченя робітників від випадків (в Банку промисловім надто 300,000 К)	900,000 "
Каса Центральна каса для Спілок рільничих	500,000 "
Тов. взаємних обезпечень урядників приватних	300,000 "
976 субскрибентів через касу ошадности м. Самбора	300,000 "
Тов. каса ошад. в Рівничях	200,000 "
12 ріжних через тов. касу ошадн. в Рівничях	221,800 "
Барух Шмітлінг через касу ошадн. в Рівничях	28,000 "
Каса ошадн. міста Рашава	150,000 "
44 спілок ош. і пов. через Краву Центр. Касу	118,000 "
Тов. каса ош. в Тарнобжегу, субскр. власна	61,000 "
17 ріжних через тов. касу ошадн. в Тарнобжегу	16,000 "
Гр. Шенан Тарновський через тов. касу ош. в Тарнобжегу	10,000 "
Тов. каса ошадн. в Городку Ягайлоській	30,000 "
Каса ошадн. м. Коросна	30,000 "
Каса ошадн. м. Сокаля	25,000 "
Через Касу ош. м. Сокаля 52 субскрибентів	87,000 "
Тов. залічкове в Радехові	10,000 "
Тов. залічкове в Ярославі	5,000 "
Тов. залічкове в Кросні	5,000 "

О П О В І С Т К И.
Неділя, 17. червня 1917.
Лінійні греко-кат. Н. Б. Тіло. — римо-кат. З Н. Марка і М.
Позавтра: греко-кат.: Доротея — римо-кат.: Гера і Пр.
Український Народний Театр Т-ва „Бесіда“ у Львові під управою К. Рубчанової Саля Т-ва ім. Лисенка при вул. Шашкевича ч. 5.

В неділю дня 17. с. м. Саля Тов. Лисенка вул. Шашкевича ч. 5. „Циганка Аза“, народня драма зі співами і танцями в 5 діях І. Крашевського співав.

Новість! В четвер дня 21. с. м. Премера „Нова дорога“, комедія в 3 діях В. Овченикова.

Приготовляють ся премеру „Партачі“, штука в 4 діях і „Запорожський Клад“, народня опера в 3 діях Ванченка.

Білеті раніше набути можна в „Народній Торговлі“, в день представлення при касі від год. 5. п. п. Початок о год. 7 1/2 вечером. 2—3

„Діточий концерт“. В неділю 17. с. р. відбусть ся о год. 4. по полудни в сали Лисенка „Діточий концерт“ зі співами і декламаціями. Вовьмуть в ним участь діти чотирох львівських українських захоронок. На закінчене відграють діти захоронки на жовківським перелістію представлене: „Серед зізрок“, до якого відомий нам композитор уложив музику. В концерті і в представленю беруть участь діти в віці від 4—6 літ. Молоденкий музик зезолив обняти акомпаніймент. Добровільні датки на цілю української захоронки, якій приходить ся тепер з надвичайними зусиллями удержати пістора сотні дітей в чотирох українських захоронках, приймаєть ся з подякою. — Виділ української захоронки.

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 16 червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.
Російський гарматний огонь в Східній Галичині місцями був сильніший.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.
Перерва в боях над Сочено тягнеть ся далі. В провалі Ілкен діяльність неприятеля дуже оживлена. На граничній хребті на південь від долини Сугана вчера знов счинили ся завзяті бої. Неприятеля відперто. В області Зезію наступ неприятеля схизив ся на нічм. В відтинку Адамелью неприятель опанував познцію, висунену наперед до ледників.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.
Положенє не змінило ся.
Заступ. шефа ген. штабу Ф. Геввер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 16 червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
Група кн. Рупрехта: Боева діяльність на фронті в Фляндрії зросла знов аж в пополудневих годинах. Сильний огонь був звернений на наші становища в околиці Halleyska і на захід від Wagneton, де восередженя діяльність наших батарей спнила англійський наступ. В кількох місцях фронту в Артеві счинили ся завзяті бої. По зломаню наступія 14. с. м. вечером Англійці вчера рано знов рушили до наступу на схід від Loes. Ангальтські і мекленбургські баталіони відверли неприятеля, а де він вдер ся, відкинули його знов у бою зблизька. Також на північний захід від Boulescont Англійці, які ранім ранком дійшли аж до нашого другого лова, сильним протинаступом знов виперто заїдси. Ничі рано там і на схід від Monchu счинили ся нові бої.

Група війск німецького наступника престода: Здовж Ени в західній часті Шампанії діяльність артилерії під вечер значно зросла, а в богатьох місцях також в ночи була значна.

Група війск князя Альбрехта: Вивідні наступи в Лютаринській долині дали нам трохи подоцених.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.
Положенє не змінило ся.
Фронт македонський: Боева діяльність держала ся уміркованих границях.
Поощний жезурмайстер ген. Люднандло.

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Катерина Бобецька, Пис-н. Щ-рець, шукає свого сина Семка, котрий має перебувати в шпиталі на Мораві. 394 3—3
Микола Белей в Пітрч коло Галича, шукає жінок і дівчат; вісту просить переслати під адресою: Stalci N-o 1275, Feldpost 544; або до Вільшаниці малої п. Крессе.

Паринька Боганович, сьакуючина в Глубиці повіт Бродя, пошукує свого чоловіка Мартиля Богановича, служивши у військах в Жовні. Адрес: село Трудовач, повіт Голгогора. 421 1—5

Анна Хизня, сьакуючина в Голубиці повіт Бродя, перебуваючи в Трудовач повіт Голгогора, пошукує свого чоловіка Луца Хизного 35 п. кравець стріліцька. 421 1—5

О. М. Строчиний у Галич п. Бориня и Турки, просить о. Ст. Амиколича о водачі його адреси. 429 1—1

Оголошення.

- ПОЧЕНЄ НІГ -
установа певно спеціальній пудер „Савоє“, пакети по 1 2/3 К. На провадженя насильно тільки за попереднім надісланем надлежности 1 40 с. на орто. — Однокое заступастко
S. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7.
279 39—65

Закупно шкільних книжок Не ново отвореня, знаєца антикварія, закуповує нові шкільні книжки по надісланім цінах (навіть переплату) Яна Гельдль, Львів (пасаж Андриолього). Вхід в вулиці Театральній ч. 12 і Ринку ч. 29. 414 2—2

Студент IV р. філософії приймає на літній фері лекцію на селі, найрадше у юрах. Зголошеня в освіту, подаєм успішій під „Філософ“ до Ам. „Діла“. 415 2—3

Важно для гімназистів. Я набув 10,000 переладій латинських і грецьких класиків т. ш. бравів, яс також інші шкільні книжки і продаю по приступних цінах. — Яна Гельдль, Львів, Пасаж Андриолього. Вхід в вул. Театральній 12 і Ринку 29. 2—3

Закупно шкільних книжок В коротім часі мушу доставити більшу кількість шкільних книжок, які вже купую і пакує найкращі ціна (навіть переплату). Яна Гельдль, Львів, пасаж Андриолього. Вхід в вул. Театральній 12 і Ринку 29. 2—3

АДВОКАТ

Д-р Францішок Філіпек
отворив канцелярію
в Турці. 408 3—3

Подорожуючого урядника
за місячною платнею, провізією і зворотом коштів подорожи з дітьми пошукує
„Капатія“ Товариство взаємних обезпечень на житє і ренти у Львові
Зголошеня письменно або усні в поданем перебігущи житя, приймає Дирекція „Капатія“ ул. Руська ч. 18. П. в 418 1—3

ШКІЛЬНІ

КНИЖКИ
всякого рода, продає, купує, міняє на добрих уоліах

КНИГАРНЯ і АНТИКВАРНЯ
А. Бардаха 419 1—2
Львів, вул. Краківська 1. (біг Трамбунальської)

РУСЬКА ШАДНИЦЯ

в ПЕРЕМИШЛІ
вулиця Коспринька ч. 2.
Приймає і виплачує шадницькі вкладаи згодна згодинах уредових. Вкладки опрощаються за 4%, починаючи ніс від слідуєчого дня по дек торо місяці аж до послідиного дня перша ціна вкладень.
ВКЛАДКИ в „Руській Шадниці“ мають особито в касі товариствє, почотомки збережати, грошяниста листами, чекими потримати Шадниця, які Дирекція Шадниці на жаданя безплатно достарчає, і в філіях банку австро-угорського в рахунок „Руської Шадниці“
Удільє повинток: а) гіпотечних вкладок згодна згодинах австрояційських ратяка на процих від 10—45 після вибору поляженості; б) за зменшенем ефектн, і на еконті аксисів Сиряка згодна згодинами годкуєсь згодинами згодна
Посередничать у вкладуваню позичок в Габ. Воєній Завсєдєю кредитом в Кракові.
Всяка інформація і друція удільє згодна „Руської Шадниці“ ул. Коспринька Народної 41. пов. поданю безплатно в годинах уредових від 9—1 год. кромі ведлї і українських сьак.

Шеля в 14. устанє „Руської Шадниці“, сьакуюченого черєц п. в. міністерство заурядних справ викладає в товаристві „Руської Шадниці“ в Перемишлі надать ся до локцій пуаварних, фондацийних і т. п. казталю, яке отже „Руської Шадниці“ цуплірну обезпачу. Ш. 47—9

І-ШИЙ ЛИСТОК

„ЗОЛОТОЇ КНИГИ“

ЖЕРТВ НА ФОНД

ІМ. МИТРОПОЛИТА ГР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

— ДЛЯ —

УКРАЇНСЬКИХ СИРИТ.

Держ від дня 10. травня по день 21. мая (вкладкова книжочка „Дністра“ ч. 10.300)

Зложили в коронах і сотиках:

Абація, А. Музика 46.80. Adelsberg, І. Салагу 5.30.—, Almissa, Ал. Рижнів І. С. Билем по 2.—, Alexandrovac, др В. Вербе нець 50.—, Altschallerdorf, Кс. Кілювнич 5.—. — Бабин, о. В. Петрик (збірка) 676.50. Бабина, А. Надолішна 20.—, Балигород, о. О. Малецький (збірка в церкві) 60.—, Баличі підг. о. К. Стрийський і збірка в селі 216.40. Барані перетоки, П. Когут 5.—, Баранів, Ст. Качалуба 4.80. Бартків, гр. кат. Уряд парох. 41.64. Башня, о. В. Гучко від парохіян 300.—, Б. гор., Гр. Лебедович 5.—, Б. дол., Н. Шопівна 10.—, Белз, о. Л. Салук і Кузьма по 5.—, З. Бульчак 2.70. Белзєць, І. Підсонський 1.—, Белко, І. Кузьма 5.—, Бібрка, о. Т. Цегельський (збірка) 100.—, Білчарів І. Затєвіна 5.—, Бісковичі, М. Лукашевич 2.—, Блюдниці, о. В. Левницький 20.—, Ю. Павліковська 10.—, Боложинів, Д. Лада 3.—, Болеків, В. Снішків і Як. Назарович по 20.—, Болановичі, о. В. Хомяк (збірка) 100.—, Бориничі, о. Ст. Донарович декан (на руки о. сов. Лишняка) 100.—, Борове, П. Корнова 5.—, Бобуша, Евг. Мандзюкова 5.—, Бортинки, М. Левицька 2.70. Боден, П. Насада 2.—, Бравнав, Ф. Балицький 10.—, Браташі, І. Савчук 4.—, Буй, І. Шморгун 10.—, Буск, гр. кат. Уряд парох. через о. С. Калиневича 1.38.—, М. Демедчук 3.—, Бусовице, М. Овчарин 3.—, Бушковички, шкільна молодіж 15.—, Буховичі, о. І. Яремко від себе 10.—, з акафисту і збірки 72.74. Бяла, др І. Копач 100.—, М. Слободян 10.05, Гр. Пежанський 10.—, П. Давидовський 5.20 і 2.50. Будів о. П. Кузик 56.—, Буднів, І. Глинський 20.—, — Вадовиці, М. Близняк 8.—, Ваневичі, А. Борковський 30.—, Ванівка, Уряд парох. 50.—, Ваньовичі, Громада 100.—, о. Н. Боберський 100.—, Weueburg, В. Лобор 2.70. Weizbergisch, В. Косар 5.—, Вербів, о. В. Кушнір (збірка в парохії) 419.80. Веринь, о. А. Гарасевич від парохіян 70.20. Верхрата, О. Тила 5.—, Ветлин, гр. кат. Уряд парох. 50.—, Відень, пос. Мих. Василько 1000.—, А. і Ольга Дольницькі 20.—, М. Фединський і о. С. Глібовицький по 10.—, О. Дудрович, В. Симко, о. Л. Вань і Ю. Бурчакський по 2.—, Windischgarsten, В. Виноградів 5.20. Віснич, Н. Гіванський 5.—, І. Голова 1.—, Вибранівка, М. Мітренга 4.—, Вітковиці, М. Мигаль 2.70. Вирів, Е. Хрущевський 5.—, Вислобоки, парохія 214.—, Вислочок, Яні 5.—, Влошова, Е. Приак 10.—, Ст. Кушнір 20.—, Voltsberg, П. Кернякевич за діти Нест. і Мирослава 4.—, Воинилів, А. Самотовка 6.—, П. Кусень 5.—, Возніч, І. Зубаль 2.—, Wollberg, Пр. Козакевич 5.—, Волня комар, о. І. Калінський 102.—, Волошинова, о. А. Радзівський 12.—, Волче, о. В. Ярекевич 25.—, Воля годог, гр. кат. Уряд парох. 357.—, В. валіська, о. І. Косоноцький 20.—, В. митови, Парохіян 50.—, В. ришкова, о. Гр. Клякмон 20.—, В. сеньк, гр. кат. Уряд парох.

100.—, В. цекл, о. О. Котис від себе 4.—, з акаф. 11.—, від церкви 5.—, Вороців, збірка в церкві 103.30. Галивка, о. І. Господаревський 91.—, Гамчова, гр. кат. Уряд парох. (збірка в парохії) 100.—, Германовичі, М. Цап 10.—, Гвондець, о. В. Ключа 10.—, Гільче, о. В. Кречковський від парохіян 150.—, Глібовичі, гр. кат. Церков 20.—, Глиняни, Ю. Чечинський 12.81. Глудно, Громада 11.—, Городилів, о. Т. Сембай (збірка) 267.—, Городиславичі, М. Чернякський 2.—, Городок ягай, о. О. Мартинків 5.—, В. Фостяк 4.—, Горянка, о. І. Гамерський 37.30. Гочів, о. Е. Кульчицький 16.46 і 12.—, Граб, о. З. Флюнт (збірка) 18.—, Грибів, В. Вітошинський 10.— і 10.—, Границя, Т. Гриній і О. Шустакевич по 10.—, С. Середньський 5.—, Черняк 3.—, А. Баран, І. Бухель, О. Алексєв, І. Катраль і Т. Слєби по 2.—, Грошова, о. В. Мотюк (збірка в церкві) 100.—, Грушів, о. П. Андрейчик 10.—, Губанок, Д. Іванівна 5.—, Гуменець, о. К. Білінський (збірка в церкві) 130.—, Гусаки, з нагоди свята Макивки зложено на руки Ом. Фединського Укр. Стр. Стрільців 100.—. — Segendorf, І. Карманський 1.—, Гловачів, М. Мияків В. Заячківський по 10.—, Гмінд, В. Грицевич 5.—, Т. Коморовський 2.60. Огоав-Oergung, Михайло Бартків (збірка) 4.10.—, Далюва, Гр. кат. уряд парох. 50.—, Двірці: М. Гоцька 4.—, Дзялошин: Н. Легедза 2.—, Дмитрів: о. І. Боднар і парохіян 300.—, Дністрик дуб: Гр. кат. уряд парох. 50.—, Добрівляни: Е. Нарольський 10.—, Доброгостів: І. Зінко і Н. Клепач 2.—, Добромиль: М. Менцінський 10.—, Довголука: Г. Тишовницька 50.—, Долина: Ст. Мауркевич 1.—, Домажир: Уряд пар. 100.—, Домброва (ад Тарнів), Е. Гнатик 2.—, Дорошів, Уряд парох. 131.50. Дрогобич, Др Мих. і Неон Терлецькі 100.—, Дрогомисль, Уряд парох. 30.—, Дубецько, М. Карманський 5.—, Дубровиця, о. А. Онуферко 10.—, Дунаїв, о. І. Калуський 1.—, Енне: Г. Таратуля 5.—, Желдець, о. Левницька 10.—, Живець, М. Гнатинин 20.—, І. Кутковський 2.—, Т. Відюх 1.—, Жовтани, о. К. Ясенницький 50.—, Журавно, М. Чапранський 2.—, Жухів, Постерунок жандармерії 20.—, Жуків, А. Сухинська 10.—, Завадка, о. Й. Бадан 2.70. Загірє, о. Н. Макар (з акафисту) 23.—, Задвіре, о. М. Осада (збірка) 460.—, О. Савчин 5.—, Задущинки, Відділ сторожі скарб. 6.—, Закомаре, А. Хвалибога 4.60. Запитів, А. Сениця 2.—, Зашків, о. Б. Елішевський 100.—, Запринець, Д. Сена 25.—, Зіболки, о. І. Пастернак 10.—, Знаїм, Т. Пилипівський 10.—, Золочів, о. Н. Хмільовський кат. від двічат нар. шкіль 26.—, о. Конашевич 10.—, Л. Рожанковський 2.—, Зубків, Е. Павлюк 10.—, Ілів Я. Олексюк 1.—, Інсбрук, Л. Кушкевич 10.—, Каачий кут, громада 50.—, Калинів, о. В. Патрик (збірка) 21.—, Калинівка, громада через о. Й. Олійника 4.30, о. Й. Олійник з Лішня (збірка в Ка-

линівці) 65.60. Калущ, Др І. Куровець 200.—, З нагоди перенесення ц. к. ст. комісара салін П. Мар. Козаневича з Калуща до Лячка замість пращального вечера зложили на фонд ім. Митрополита: о. В. Петрушевич, Ю. Білінський судя і Всев. Левницький ц. к. управ. лісів по 40.—, о. В. Попель з Олеші, др І. Куровець, І. Петрушевич ем. судя, Ал. Глодзінський дир. по 20.—, з собори. акафисту 130.—, разом 330.—, Ст. Коритовська 5.—, М. Чорніта 5.—, Кальників С. Паук 10.—, Камінь, Й. Фільварків 2.—, Камінка лісна Н. Кулинич 2.—, Камінка струм, Оль. Язіз 10.—, Камяки, Яр. Герасимович 10.—, Капфенберг, Янович і Левницький 2.—, С. Фірманюк 1.—, Керниць, о. В. Чернецький (збірка) 100.—, Кірхберг, о. А. Сірецький від укр. збірок в Кірхберг, Шенфельд, Вайнерн і Францен 167.—, Клех, Як. Григорчук 10.—, Кобло ст., о. П. Кмит 20.—, Комарно, уряд парох. 38.—, Конюшки, о. Е. Рудницький 20.—, П. Трач 5.—, Корениця, о. Ст. Дорош від себе 30.—, збірка в церкві 22.55. Коритники, о. Й. Рейнорович 75.—, Коросно, Гр. кат. уряд пар. (збірка в церкві) 102.—, Корчин, о. Б. Охримович 40.—, Корчів, о. М. Дигдалевич від себе 20.—, збірка 60.—, Краків, Вол. Федорович 50.—, О. Лукашевський 10.—, і Поплавський 4.—, і Талич 2.—, Краковець, о. А. Твердохліб 10.—, Красна, Т. Рєвакович 50.—, Крехів, Монастир оо. Василія 20.—, Й. Феденч 5.—, Криниць, Тво кред. „Надежда“ 50.—, Кристинопіль, о. М. Каровець Ч. с. В. В. 150.—, Кропівник, уряд парох. 750.—, Кл. Целевич 2.—, Кросценко, о. І. Сорокевич 12.—, Крученичі, о. І. Колтунюк (збірка в церкві) 20.—, Куликів, М. Коновалик 5.—, П. Крук 2.70. Кульпарків, І. Голда 2.—, Крушевач, П. Хомін 2.—, Курники, Йос. Кирчова 5.—, Куткір, Л. Коронович 5.—, Куряни, П. Рибий 10.—, Кшешовіце, А. Бриньовський 1.—, Дабова, уряд парох. 90.—, Лазн. уряд. пар. 50.—, Ланьшут, Т. Чубатий 5.—, Ластівки, о. І. Валюх 30.—, Я. Думін 10.—, Лежаків, о. І. Кляуфас 20.—, Лелюхів, о. Ю. Дуцько (збірка) 34.—, Лисятичі, Громада 600.—, А. Воробцева 10.—, Над. Воробішана від III кл. учен. 5.—, Ліманова, М. Туркевич 20.—, Лінина вел., о. Т. Мазар (збірка в громаді) 116.—, Літиц Зен. Матковський 3.20. Ліско, о. В. Гантрасевич 50.—, І. Бірна 10.—, Ст. Сабула 4.—, Лісковате, о. Й. Сорокевич 36.—, і 12.—, Літава, І. Фащевський 2.—, Лішні, Громада через о. Й. Олійника 227.70. Лішнівате, М. Дворжак від громади 60.—, Лозина, о. А. Целевич 11.—, Лопатин, о. З. Жегалович (збірка) 21.—, Лубна, парохія 34.60. Лукове, громада 100.—, Луцькі, о. Т. Зрада 178.—, Любартив, І. Дечок Лішнівч 23.—, Любечин 10.—, Любелі, о. Й. Мачинич 20.—, П. Шухевич 10.—, Любля, І. Бичакор, І. Луцейко 4.—, Люблин, І. Лень 2.—, Люблинець, о. С. Метелда 100.—, Любча, М. Мартинович 2.—, Лиски, о. І.

Петик 100.— Ляшки дол., о. В. Андрухів 40.— Л. муров. Урад парох. 77.— Львів, Читальня укр. богословів ім. Шашкевича 500.— Марійська конгрегація дівчат при церкві оо. Василіян 120.— др Ст. Федак 100.— С. Громницький 100.— Діти урядн. Т-ва Дністер 65.— др С. Шевчук, др А. і Мих. Говиковичі і др Вол. і Ванда Бачинські по 50.— о. К. Куніцький 30.— др К. Студинський, А. Лука Шевич і о. І. Бучко по 20.— А. Костишин і М. Чубатий (від акад. членів покріпл. стації) по 10.— М. Левницький 6.— Б. Ковальський, М. Марків і А. Іванович по 50.— — Mahrisch Neuziadt, М. Череба 10.— Б. Літинський і М. Терлецький по 5.— В. Чапли, П. Печерський і Ст. Хоміцький по 2.— І. Хлібовицький і Н. Білінський по 1.— Майдан сін., о. Т. Ярка (збірка) 165.— Маковиско, Н. Крайчик 10.— Маковичі, о. М. Цар (збірка) 45.— Мацьковичі, Урад парох. 1326. Мацин, Парохіяне 5090. Махнів, о. А. Яців 6.— Мединичі, І. Савич 10.— Мшлятич, Урад парох. 52.— Мокротин, П. Ольшанська 10.— Т. Садовська 10.— Мокряни, М. Дорик 4.— Монастирець, о. Ю. Боднар від парохіян 250.— М. Острига, о. Дм. Панасевич 20.— Д. Кондряцький 2.— Мистривел, В. Миськевич 10.— Мостицька, І. Крижановський 4.— Муканс, о. М. Паук від громадян 200.— Мшана, о. Л. Січинський 25.— — Наварія, Урад парох. 114.— Надіїв, Ю. Гейла 2.— Nagy-zollo, Струтинські 840. Наконечне, Мих. Гординська 120.— Нараїв, о. І. Дидик (від себе і парохіян) 70.— Небилів, Е. Левицька 20.— Немирів, о. І. Кипріян 10.— Урад почтовий 180.— Николаїв н. Дн., о. А. Стадник 150.— Нисмичі, о. П. Штокалко 5.— Нове село, о. Кл. Базилевич від селян в Нов. сала і з Кошелева 18622. Новиця ад Калуш, о. Р. Кунцевич від себе 50.— збірка в церкві 7515. Новосілка, Яр. Сидливіца 3.— Новосілки ліські, Громада 15.— Несуловичі, Т. Сагайтак 2.— — Оберголябрунн, О. Филипович 10.— Обергермездорф, О. Мельник 1.— Оброшин, Урад парох (збірка в церкві) 2704. Оглядів, о. Р. Березинський від гром. Оглядів з Монастирком 600.— Одерберг, К. Хоркивий 1.— Олешичі ст. Кат. Кохаликіана 5.— Olmitz, Т. Марків 10.— Ольхова, Ю. Цюропайлович 3.— Ольховець, о. М. Романишин 100.— Ольшаниця, о. В. Чорний 5.— Ольштин, Д. Щербіцький 30.— Опака, о. Ст. Кишик (збірка в церкві) 100.— Громада 8740, Оришківці, громада через о. І. Олійника 41.— Орове, о. Ер. Моравський від себе 31.— збірка в церкві 169.— церк. скарбона 50.— разом 250.— Орховичі, Л. Федевич 5.— — Пакість, А. Раїник 3.— Панасіка, евакуовані з Панасівки перебуваючі тепер в місцевостях Niederhollabrunn, Sreudof, Tellabrunn, Hasibach і Wolfendorf зложили 3588. Пархач, С. Войтюк 10.— Р. Боярська замість вінця на могилу бл. О. О. 10.— Пацкич, о. Н. Білецький від себе 270.— від парохіян 230.— разом 500.— Переволець, о. І. Паліїв 10.— Переводів, А. Локач 4.— Перемишль, Братство св. о. Николая 300.— школа нар. ім. Шашкевича 6068, Дирекція укр. гімназії 5226, о. др Гр. Лакота (збірка в церкві в Германовичах) 36.— др Ст. Дмоховський 25.— А. Логінська і Дм. Зиблікевич по 5.— Pernitz, О. Шпектський 2.— Петава, А. Луків 2.— Пиняни, о. В. Петрик від себе 10.— збірка 29250, разом 30250. Підбуж, М. Горницька 150. Підгайчики, о. Я. Краснопера 36.— Підмихайле, Мих. Павлушевичева 10.— Підярків, Г. Гамаль 2.— Пістинг, Т. Романчук 3.— Пільшио, І. Онисько 2.— Плазів, Г. Ковальчук 8.— Побужани, о. Т. Доманик від себе 10.— збірка 70.— Юл. Доманик 20.— Поздьяч, А. Менціська 2.— Подемшина, Урад парох, 100.— Полевою поштою (Feidpost) прислали: Українці при кінній артилерії ч. 6 бат. І. — 175.— о. Т. Чайковський від укр. мужни Lit. 25 — 140.— Укра-

їни 57 п. 4 бат. 16 комп. зложили: Ю. Васишин 21.— Н. Чернига і М. Мигаль по 20.— В. Бузович, О. Шкавчичко, М. Назарук, Дм. Стефінин, Ф. Купчак, І. Віваренко і У. Легинь по 10.— В. Слодкі 4.— разом 135.— др О. Козшевич 100.— на руки Lit. П. Яроша Lit. 77 зложили товариші бл. п. Теод. Бакуша замість вінця на його могилу 76.— о. М. Паславський 70.— Lit. С. Дичок 80.— Т. Шурак від себе 10.— збірка 5928, разом 6928, Гр. Олесницький Oblin., Ом. Січинський, А. Гладішовський і М. Найдан Lit. 36 (збірка 4. комп.) по 50.— Мет. Дудик 4720, В. Блавацький і Гр. Мадея по 40.— А. Гумен 33.— Lit. М. Павлик від себе 12.— збірка 18.— разом 30.— Мих. Гудуляк (збірка між жовнірами Українцями п. п. 613) 26.— Ю. Курдак 2506, И. Іванців від товаришів 25.— Т. Бабій, М. Шипко, др О. Партицький, В. Керназ, А. Копровський, Lit. А. Прокоп, С. Стецпра, о. А. Гавришак, Д. Корнага (збірка) по 20.— М. Яцків, К. Данилюк, В. Олексин, В. Малиневич, П. Медвідь, Н. Полек, В. Бачинський, М. Юрків Lit., В. Бабяк, Т. Грабович, Дм. Бойчук, др І. Стефанович, Я. Яшан, Г. Ільків, Ст. Козак, В. Кабин, о. Гр. Менцішкін, П. Арсенич, Гр. Семчишин, А. Міхур, Т. Геза, о. І. Горнякевич, М. Ловчий, о. Е. Гнатковський, Г. Навроцький, О. Замошак і Гануляк (Doimeis:) по 10.— Р. Мельник (збірка) 920, К. Смутьський і П. Коненко по 7.— Д. Юркевич і Д. Кипрашин по 6.— О. Іванців і о. М. Юзьяк по 5.— Л. Іванович, М. Садницький і В. Турко по 4.— А. Яцків 330, М. Брняк, П. Веприк, М. Моравський і К. Смоляк по 3.— І. Побережний, Н. Павлюк, Дм. Васишин, І. Окревий, А. Штрав, К. Пйотровський, М. Дудас, Гр. Регей і К. Заліщук (збірка) по 2.— В. Лучишин, І. Орничук, Lit. Ст. Яців, П. Оришак, Дм. Федорів, Парашук S. M. S., Ем. Гординський, В. Дума, М. Салек і М. Ференц по 5.— В. Дерезницький, А. Музик, І. Шоробура і Ст. Гуменик по 270, Е. Продан 250, Т. Нестайко 235.— Полнятичі, о. А. Рибак зі Соснова від парохіян в Полнятичах 160.— Поля: др М. Рожанковський 20.— Попеляни: Громада на руки М. Михайлова 91.— Прага: др І. Горбачевський 100.— Гал. вазн. сторожа (збірка) 1060, М. Підгірний 3.— Путятинці: о. М. Клодвінський 10.— Пятничани: Громада 208.— Рава руска: Іван Комаринський 10.— Радваніці: о. М. Демько і Вал. Стафіняк по 10.— Радруж: о. В. Добрянський від комітету 405.— Раків: Гр. Куриляк 50.— Ремівиці і Шпиколоси: через о. Л. Нестора 480.— Ременів: о. И. Ізань 100.— парохіян 51080. Рихвальд: Дм. Литвин 10.— Ричичани: о. Т. Петрицький від громади 100.— Ріпнів: о. С. Гаврилюк 50.— М. Сенькова 4.— Річичи дов.: Г. Козій 1.— Розвадів: Й. Пацкань (збірка) 10.— Розжалів: А. Великопольський 3.— Розсохи: о. М. Була 5.— Родатичі: А. Кульчицький 6.— Рожанка: Б. Яхш 2.— Рорбах: Ер. Яворський 1.— Руда сіл.: На руки о. І. Глодзінського зложили парохіян в Руді сіл. і Ясеніч р. 103.— Руда ман.: Урад парох. 40.— Рудник: П. Банак 5.— Ряшів: І. Чиж 5.— — Самбір: Ів. Казимирчук полонений в Росії через Т. Залеского 82.— М. Стажинська 20.— Ів. і Зоф. Логинські 10.— Т. Залеский 5.— Авг. Мусаковський 3.— М. Павлівна і М. Шквірко по 270, Д. Хай 2.— В. Бережанський 1.— Самбір ст.: Т. Карачеський 10.— М. Ковальчук 2.— Сандомир: П. Покотило 20.— др Г. Гарматій 10.— Н. Балицка і М. Заяць по 2.— Санч нов.: І. Завідовський 6.— Ст. Шмігельська 270.— П. Вітошинський 2.— Себечів: о. В. Ковальський від парохіян 550.— Селиска: о. Т. Савойка 10.— Середопільці: о. М. Паук від громади 414.— Серники середні: Урад парохіальний 34.— Сине відзко вижне: Г. Ілюк 10.— Сихів: М. Залеский 2.— Сільц: В. Гладкий 2.— Сіянка: о. В. Клїш (збірка) 100.— Аль. Сохаський 270. Сливки: Урад парохіальний 40.— Смільник: о. І. Заяць 100.— І. Генс ор 19.— Сокаль, М. Головчук 20.— Соколівка, о. П. Тимчак від парохіян 100.— Солотви-

на, В. Попадюк 10.— Сороки шир. М. Бобляк 510. Сосниця, о. В. Склеткович 20.— Спас, Ст. Михайлів 5.— Спасів, о. В. Граб 360.— Станімир, В. Герчановський 5.— Станіславчик, о. Фенчинський 20.— Станьківці, М. Береза 3.— Стариска, Ол. Турко від себе 3.— збірка 11.— Старогород, Мартинюк 20.— Страде, Ор. Коновалев 100.— Стретів, Д. Сидлик 20.— Стрий, А. Микитяк 10.— Стрільки, Ю. Хорик 5.— Сулімів, Урад парох. (збірка в церкві) 24.— Сулківці, І. Смертинський 5.— Сульмежице, А. Мартинець 10.— Суховаля, Дм. Василькевич 1.— Сянік, Сев. Левицький 540. Сянки, Вол. Дидинський 100.— Седлець, К. Веретка 270.— Танява, о. Котис 5.— Тарнавка, о. І. Реймарович (збірка) в парохії 70.— Тарнобжег, Н. Кжиж 4.— Тартаків, др Ст. Мацейович 5.— П. Поко- тило 2.— Теглів, Урад парох. 55.— Тейсарів, о. І. Головкевич 100.— Тенетиска, І. Левницький 2.— Теплиці, Урад парох. 65.— Тисова, Урад парох. 50.— Токарня, Т. Гаранджа 16.— Томашівці, І. Самотулка 2.— Топільниця, о. Філ. Ортинський 71.— і 15.— Топорів, о. М. Дзерович (збірка) 11650, М. Ковальчук 20.— Торгановичі, о. Ст. Вітик 133.— Тромбкі, Е. Гарасамчкова 270. Троппав, Ц. Збудовський 14.— Турка, о. І. Федевич 10.— Тухля, І. Шевченко 3.— Р. Матвішин 2.— Угерці незаб., о. О. Ліщинський 10.— Угнів, Т. Яскуляк 270. Угринів сер., о. І. Тимків від себе і парохіян 300.— Уднів, Церков 1290. Улюч, Урад парох. від парохіян 101.— Улянів, Улянський і Козак 10.— U. Retzbach, др В. Миколаевич 20.— Урич, о. Р. Охримович (дар церкві) 50.— Устянова, о. М. Паньківський 10.— Устрики дол., о. Ю. Гранківський 850 і збірка між парохіянами 126.— Ю. Літинська 10.— В. Головчук 2.— Уханс, В. Шкула 10.— — Хашоване, Громада 31.— Хліплі, Урад парох. 13106, В. Салінський 270. Хлівчани, о. Пр. Тис 20.— Ходовичі, о. В. Медвіський 50.— Холм, о. В. Олексин 45.— В. Дошкочовський 2.— Хотинь, о. Н. Янович (збірка в церкві) 40.— Хохлів, о. В. Кречковський (збірка в громаді) 80.— Хоцен, Д. Стельмах 10.— Хрест, о. Фр. Згорнякевич 100.— — Цінева, о. І. Чикета 50.— Цаїрж, Урад парох. 2240.— Чагрів, село, Н. Н. 200.— о. Ю. Гавришевич 100.— Братство церковне 100.— Ф. Цюга 32.— Е. Нова 31.— В. Гинда 20.— Ст. Бурдон, Ф. Николін, Шм. Нагельберг, Н. Любинець, Г. Черноліска і А. Любинець ж. Стеф. по 10.— збірка в селі і церкві і дрібні датки 280.— разом 831.— Чашин, Громада 11730.— Чернів, о. Й. Гарасевич (збірка в церкві) 100.— Чертеж, І. Болехівський 5.— Чершава, І. Татомир 30.— Чирна, Урад парох. 40.— Чорна, о. І. Туна (збірка в церкві) 70.— від себе 25.— Іванна Туна 25.— Е. Чавс 20.— Д. Копичик 2.— Е. Суліма, К. Данилюк і А. Витязь по 1.— разом 145.— Чорноріки, о. Я. Вітович 20.— Шляктова, Урад парох. 5873. Шодоминичі, о. Г. Царевич 5.— — Шавниця, Л. Малішевський 25.— Ширець, К. Малицький 10.— — Юрівка, Урад парох. (збірка на відпусті) 300.— — Явір, о. Гр. Гавдунік від парохіян 23060. Явіркі, о. Ал. Дуркот 25.— Мих. Головачук 3.— Яблінка ниж., А. Лісецький 5.— Яворів, М. Осідач 10.— Ст. Британ 520, Ол. Безушківна 2.— Яжів нов., о. Ю. Дуткевич 100.— Яжів ст., М. Лисива і М. Водна 4.— Яксманичі, о. И. Каранович 100.— Ямельниця, о. Р. Охримович від громади (збірка за кафедром) 50.— Янівка, Урад парох. 50.— Яничин, Урад парох. (збірка) 150.— Ярослав, І. Максимович 30.— о. Ем. Погорецький 10.— М. Кимакович 2.— Ясениця замк., о. І. Однорог від себе 11.— збірка 59.— разом 70.— Ясенівка, о. О. Боднар від Уряду парох. 165.— Яструбкі, Л. Пилипець 2.—

(Далі буде.)

